

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه اثر بخشی تکنیک درمان شفقت درمانی و معنا درمانی بر اضطراب بیماری و تاب اوری ناشی از کرونا بر جوانان شهرستان شیراز

محل انتشار:

نخستین همایش ملی مطالعات علوم روانشناختی و رفتاری با محوریت سبک زندگی و سلامت روان در پسا کرونا (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

فاطمه فراچی قصر ابونصر - دانشجوی کارشناسی، رشته روانشناسی، موسسه آموزش عالی زند شیراز

خلاصه مقاله:

بیماری کووید ۱۹ که به آن بیماری تنفسی حاد ان کاو-۲۰۱۹ یا به شکل عمومی به آن کرونا نیز میگویند. یک بیماری عفونی است که اساسا از طریق قطرات ریز تنفسی افراد مبتلا. وقتی سرفه یا عطسه میکنند. به سایر افراد سرایت میکند. این بیماری روی وضعیت روانی، ارتباطات بین فردی و اجتماعی و به طور کلی بهزیستی روانشناختی بیماران تاثیر منفی دارد. هدف از پژوهش حاضر، بررسی اثر بخشی شفقت درمانی و معنی درمانی بر اضطراب بیماری و تاب اوری در جوانان مبتلا به کرونا می باشد. روش این تحقیق نیمه تجربی و به روش پیش ازمون - پس ازمون و با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل یکی از بیمارستان های شیراز بود که ۶۰ نفر از آنها به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند و در دو گروه کنترل و آزمایش قرار گرفتند. جهت گردآوری داده ها از ازمون های تاب اوری کانر - دیویدسون (CD_RISC) و اضطراب بک (ABI) استفاده شد. گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای (هفته ای یک بار) تحت آموزش جلسه شفقت درمانی و معنی درمانی دریافت کردند و گروه کنترل هیچ درمانی دریافت نکرد. داده ها از طریق تحلیل کواریانس چند متغیره تحلیل شدند. نتایج نشان داد در مرحله پس ازمون. گروه های درمان شفقت محور و معنی درمانی نسبت به گروه کنترل در کاهش اضطراب بیماری و افزایش تاب اوری تفاوت معنی داری داشتند. ($P < 0.05$) براساس یافته ها، هر دو درمان گزینه های مناسبی برای افزایش تاب اوری و کاهش اضطراب ناشی از بیماری در جوانان می باشند.

کلمات کلیدی:

کرونا، تاب اوری، اضطراب، شفقت درمانی (CFT) و معنی درمانی (لوگوتراپی)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1720376>

